

به نام خدا

فوتبال

سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور
مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
شابک
یادداشت
موضوع
موضوع
موضوع
شناسه افزوده
شناسه افزوده
رده‌بندی کنگره
رده‌بندی دیویی
شماره‌کتابشناسی ملی

آزین، مری پوپ، ۱۹۴۹ - م.
Osborne, Mary Pope

فوتبال/ مری پوپ آزین، ناتالی پوپ بویس؛ تصویرگر سال مردوکا؛ مترجم محمدرضا افصلی.
تهران: شرکت انتشارات فنی ایران، کتاب‌های نردبان، ۱۴۰۳.
۱۰۰ص.؛ مصور، عکس؛ ۱۴/۵ x ۲۱/۵ س.م.

978-622-344-370-1
عنوان اصلی: Soccer, [2014].

فوتبال -- ادبیات کودکان و نوجوانان
فوتبال -- تعلیم -- ادبیات نوجوانان
فوتبال -- تاریخ

مردوکا، سال، ۱۹۴۳ - م.، تصویرگر
افصلی، محمدرضا، ۱۳۳۱-، مترجم

GV۹۴۳/۲۵

[ج]۷۹۶/۳۲۴

۹۸۰۱۹۲۷

شرکت
انتشارات
فنی ایران

کتاب‌های
نردبان

فوتبال

نردبان بنفش - عمومی | کی؟ چی؟ کجا؟ | کد کتاب ۲۵۷۳

نویسندگان مری پوپ آزین و ناتالی پوپ بویس
Mary Pope Osborne and Natalie Pope Boyce

تصویرگر سال مردوکا Sal Murdocca

مترجم محمدرضا افصلی

مدیر هنری کیانوش غریب‌پور

صفحه‌آرا زهرا زینت‌لو

تصویرگری جلد ثریا مختاری / گرافیک جلد فاطمه هراتی

چاپ اول ۱۴۰۴ | ۲۰۰۰ نسخه | چاپ اندیشه برتر

حقوق چاپ و نشر این اثر متعلق به شرکت انتشارات فنی ایران است.

میرعماد، شماره ۲۴، تهران ۱۵۸۷۷۳۶۵۱۱ ☎ ۰۲۱-۵۴۹۵۹۰۸۸۵۰۵۰۵۵

info@entesharat.com ✉ entesharat.com 🌐

@nardebanbooks 📍 nardebanbooks

کاغذ این کتاب از جنگل‌های
صنعتی مدیریت شده
تهیه شده است.

فوتبال

مری پوپ آزرین و ناتالی پوپ بویس

تصویرگر: سال مردوکا

مترجم: محمدرضا افضلی

فهرست

- فصل ۱
فوتبال | ۹
- فصل ۲
قوانین بازی | ۲۵
- فصل ۳
بازی را شروع کنیم! | ۴۱
- فصل ۴
بازیکنان بزرگ | ۵۵
- فصل ۵
جام جهانی | ۷۷
- فصل ۶
فوتبال زندگی‌ها را تغییر می‌دهد | ۹۵

بچه‌های عزیز!

در این کتاب روزی پرماجرا را در شهر مکزیکو گذراندیم؛ آن هم در سال ۱۹۷۰ که جام جهانی فوتبال در این شهر برگزار می‌شد. فهمیدیم که تماشای مسابقهٔ فوتبالی که ستاره‌های مانند پله در آن بازی می‌کند، چقدر هیجان‌انگیز است. به علاوه کشف کردیم که چرا فوتبال پرطرفدارترین ورزش جهان است: فوتبال بازی بزرگی است!

در جام جهانی، تیم‌هایی از کشورهای مختلف جهان با هم رقابت می‌کنند تا مشخص شود کدام تیم از همه بهتر است. در جریان این بازی‌ها مردمی که فرهنگ‌های مختلف دارند، با یکدیگر آشنا می‌شوند. بازی‌های جام جهانی به اندازه‌ای هیجان‌انگیزند که میلیاردها نفر از مردم جهان آن‌ها را از تلویزیون تماشا می‌کنند و به تشویق تیم‌های محبوب خود می‌پردازند.

آنچه واقعاً باعث تعجب ما شد این بود که بازی‌هایی مثل فوتبال از مدت‌ها قبل وجود داشته‌اند.

بیش از ۴۰۰۰ سال قبل، چینی‌های باستان نوعی بازی با توپ داشتند که به فوتبال امروزی خیلی شبیه بود.

فوتبال به مردم یاد می‌دهد که ورزشکاران خوبی باشند و برای رسیدن به هدف خود سخت تلاش کنند. ما با احساسی باورنکردنی دربارهٔ همهٔ بازیکنان و هواداران فوتبال، از جام جهانی مکزیکو به خانه بازگشتیم.

کفش‌ها و توپ‌های فوتبالتان را

بردارید و بیایید با هم به

میدان برویم!

وقت بازی کردن است!

فصل ۱

فوتبال

فوتبال پرطرفدارترین ورزش جهان است! در گوشه و کنار دنیا، میلیاردها هوادار دارد. بیشتر مردم بازی‌های نهایی جام جهانی را از تلویزیون تماشا می‌کنند. جام جهانی ۲۰۱۰ که در آفریقای جنوبی برگزار شد، حدود سه میلیارد بیننده تلویزیونی داشت. یعنی تقریباً نصف مردم دنیا این بازی‌ها را از تلویزیون تماشا کردند.

مردم فقط فوتبال تماشا نمی‌کنند؛ بلکه فوتبال هم بازی می‌کنند. بیش از ۲۶۰ میلیون نفر در میدان‌های فوتبال در نقاط مختلف جهان به رقابت می‌پردازند و فوتبال ورزش شماره یک بچه‌هاست. ستارگان فردای فوتبال، همین بچه‌هایی خواهند بود که برای افزایش مهارت‌های خود تمرین می‌کنند.

این‌ها هواداران تیم برزیل در جام جهانی ۲۰۰۶ هستند.

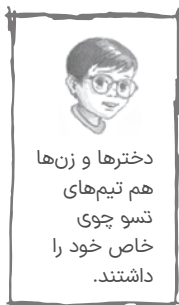
هواداران

هواداران فوتبال غالباً سفرهای طولانی انجام می‌دهند تا بازی تیم‌های محبوب خود را تماشا کنند. آن‌ها پیراهنی به رنگ پیراهن تیم خود می‌پوشند و به استادیوم‌ها هجوم می‌برند. بعضی از آن‌ها بدن و صورت خود را هم رنگ می‌کنند و پرچم‌های تیم مورد علاقه

در جام جهانی ۲۰۱۰ آفریقای جنوبی، هواداران بوق‌های پرسروصدایی به نام ووووزلا را به صدا درمی‌آوردند.

خود را در دست می‌گیرند و تکان می‌دهند.
روی سکوها سروصدا زیاد است! هواداران
بوق می‌زنند، شعار می‌دهند، سوت می‌کشند،
پا به زمین می‌کوبند و با آخرین نفس فریاد
می‌کشند. این همه هیاهو ممکن است به
گوش‌های آن‌ها آسیب برساند.

مردم چنان احساس نیرومندی نسبت به فوتبال دارند که گاهی
هواداران تیم‌های مختلف با هم زدو خورد می‌کنند. البته این اتفاق
زیاد نمی‌افتد، اما گاهی هواداران خشمگین فوتبال، به خاطر
نتیجهٔ مسابقه، به بازیکنان حمله می‌کنند.

در سال ۱۹۶۹، جنگی صدساعته، معروف به جنگ فوتبال،
بین کشورهای ال‌سالوادور و هندوراس درگرفت. همه چیز از یک
مسابقهٔ فوتبال شروع شد!

فوتبال از کجا شروع شد

فوتبال مخترع نداشت. این بازی ریشه در تاریخ دارد. بیش از ۴۰۰۰ سال
قبل، چینی‌ها نوعی بازی به نام تسو چو اختراع کردند؛ تسو
چو یعنی به توپ لگد بزن. دو تیم به توپ‌های چرمی مخصوصی
لگد می‌زدند که با پَر و مو پر شده و از تیرهایی از جنس بامبو
آویزان بودند.

ژاپنی‌ها نوعی بازی با توپ اختراع کردند که کِماری نام داشت. آن‌ها هنوز این بازی را دنبال می‌کنند و آن را درست به همان صورتی بازی می‌کنند که هزار سال قبل می‌کردند. بازیکنان سعی می‌کنند فقط با استفاده از آرنج، سر، زانو، و پشت خود، توپ را در هوا نگه دارند.

بازیکنان کِماری کلاه‌هایی به نام کلاه کلاغی به سر می‌گذاشتند و به نظر می‌رسید روی سر خود کلاغ گذاشته‌اند.

آخ! امیدوارم سر
زدن را امتحان نکرده
باشند!

شرط می‌بندم که رومی‌ها
موقع لگد زدن به نارگیل خیلی
احتیاط می‌کردند.

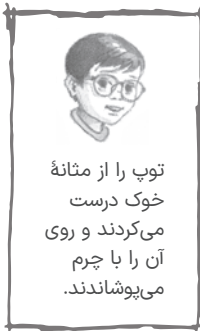

یونانی‌ها و رومی‌های باستان نیز از بازی با توپ لذت می‌بردند. سربازان رومی با نارگیل‌هایی بازی می‌کردند که آن‌ها را از آفریقا آورده بودند!

در موزه آکروپولیس شهر آتن، واقع در کشور یونان، یک قطعه سفال بسیار قدیمی وجود دارد که ورزشکاری را نشان می‌دهد که توپی را روی ران خود نگه داشته است. این تصویر به بازیکن فوتبال مدرن که تصویرش روی جام قهرمانی اروپاست، شباهت بسیار دارد.

انگلستان و اسکاتلند

فوتبالی که امروز می‌شناسیم در انگلستان و اسکاتلند شروع

شد. صدها سال قبل، مردم این نواحی بازی‌هایی با توپ انجام می‌دادند که قوانین زیادی نداشت. این بازی‌ها غالباً خشونت‌آمیز بودند. گاهی کل ساکنان دهکده‌ها، معمولاً در ایام خاص قبل از عید پاک، با هم بازی می‌کردند. دروازه‌ها کیلومترها با هم فاصله داشتند!

این بازی‌های ابتدایی را فوتبال می‌نامیدند، هرچند به بازی‌های فوتبال امروزی شباهتی نداشتند. بازیکنان می‌توانستند توپ را بقاپند و بدونند. می‌توانستند به بازیکنان حریف لگد بزنند،

این بازی های
احمقانه را
متوقف کنید!

آن‌ها را سرنگون کنند، به آن‌ها مشت بزنند، و حتی گاهی کار به چاقوکشی می‌کشید. یک شاهد عینی گفته است که فوتبال بیشتر شبیه جنگ بود تا رویدادی ورزشی.

در طول سال‌ها، پادشاهان انگلستان و اسکاتلند سعی کردند این بازی‌ها را متوقف کنند. در سال ۱۳۱۴ ادوارد دوم، پادشاه انگلستان، خیردار شد که سربازانش، به جای تمرین با تیر و کمان، با توپ بازی می‌کنند. پادشاه، برای برگرداندن آن‌ها به تمرین تیراندازی و جلوگیری از خون‌ریزی، قانونی علیه همه بازی‌های فوتبال تصویب کرد.

صد سال بعد، جیمز اول، پادشاه اسکاتلند، با همین مشکل روبه‌رو شد. او به اندازه‌ای عصبانی شده بود که قانونی تصویب کرد که می‌گفت: «هیچ مردی نباید فوتبال بازی کند!» با وجود این قوانین، بازی‌های فوتبال ادامه یافت. کارگران، بعد

در انگلستان
و سایر نقاط
جهان، تیم‌های
فوتبال را باشگاه
می‌نامند.

قوانین فوتبال
برای بچه‌ها
کمی متفاوت
است.

از پایان کار، برای مسابقه دادن دور هم جمع می‌شدند. بچه‌های ثروتمندان در مدرسه فوتبال بازی می‌کردند و بچه‌های فقیر در خیابان‌های باریک شهر به توپ لگد می‌زدند. هرکس با مقررات خاص خود بازی می‌کرد. طبق بعضی مقررات، بازیکنان می‌توانستند توپ را بردارند و بدونند. طبق بعضی مقررات دیگر، فقط می‌توانستند به توپ لگد بزنند.

اتحادیه فوتبال

در قرن نوزدهم، بعضی از انگلیسی‌ها که در مدرسه‌های خصوصی خود فوتبال بازی کرده بودند، تیم‌هایی تشکیل دادند تا بتوانند همچنان بازی کنند.

آن‌ها در سال ۱۸۶۳ اتحادیه فوتبال را تشکیل دادند تا مقررات یکسانی برای بازی فوتبال برقرار کنند. امروز هفده قانون فوتبال وجود دارد که هر بازیکنی باید آن‌ها را حفظ باشد.

فیفا

بریتانیایی‌ها هر جا می‌رفتند فوتبال بازی می‌کردند. با توجه به این‌که مردم این کشور به همه جای دنیا سفر می‌کردند، این بازی به تدریج در همه کشورهای رایج شد.

عکس یک بازیکن مهاجم انگلیسی در سال ۱۸۹۵